

Prof.dr hab. Jacek Kucaba
Akademia Sztuk Pięknych w Krakowie
Wydział Rzeźby

RECENZJA

DZIAŁALNOŚCI ARTYSTYCZNEJ, DYDAKTYCZNEJ I ORGANIZACYJNEJ

PANI DR BEATY KOTECKIEJ

W POSTĘPOWANIU O NADANIE STOPNIA DOKTORA HABILITOWANEGO

**W DZIEDZINIE SZTUKI PLASTYCZNE, DYSCYPLINA- SZTUKI PIĘKNE,
WYDZIAŁ PEDAGOGICZNO- ARTYSTYCZNY W KALISZU, UNIWERSYTET IM.
ADAMA MICKIEWICZA W POZNANIU.**

Dr Beata Kotecka studiowała na Uniwersytecie im. Adama Mickiewicza w Poznaniu na Wydziale Pedagogiczno- Artystycznym w Kaliszu. W 1999 roku uzyskała dyplom w Pracowni Rzeźby pod kierunkiem prof. Andrzeja Jocz. Od 1999 roku pracuje jako wykładowca Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Doktorat obroniła na Akademii Sztuk Pięknych w Krakowie na Wydziale Rzeźby w 2007 roku. Promotorem przewodu był również prof. Andrzej Jocz. W latach 2007 -2018 pracowała jako adiunkt w pracowni Rzeźby Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Pedagogiczno- Artystyczny w Kaliszu. Aktualnie zatrudniona jest na stanowisku starszego wykładowcy.

I. Ocena osiągnięcia artystycznego

Jako szczególne osiągnięcie aspirujące do spełnienia warunków postępowania habilitacyjnego dr Beata Kotecka wskazała cykl prac pt.: „Dekonstrukcja a nadrealizm w mojej twórczości rzeźbiarskiej” określając tym samym zakres problemowy podjęty w przedstawionych realizacjach . W skład cyklu wchodzi rzeźby: 1. „W kryzysie” 53x61x43 cm ceramika szkliwiona, 2013r; 2. „Przez wiatr”, 151x38x56cm, ceramiczno- epoksydowa, 2015r; 3. „Instrumentalna I” 170x57x57cm, epoksyd, 2015-2018r; 4. „Po kryzysie”,

133x85x65cm, epoksyd 2017r; 5. „Instrumentalna II”, 106x32x32cm, ceramiczno-epoksydowa, 2018-2019r; 6. „Jamnik II”, 42x27x20cm, ceramiczno-epoksydowa, 2018-2019r; 7. „Jamnik III”, 31x41x23cm, ceramika szklowana, 2019r.

Na kartach swego Autoreferatu Autorka stara się wskazać motywy organiczno – nadrealne w swojej twórczości, akcentując próby oswojenia i rozwinięcia owych aspektów w rzeźbiarskich obiektach i poszukiwaniach formalnych. Proces ten postępuje tu bardzo konsekwentnie już od czasów dyplomu, później doktoratu aż po prace najnowsze. W swoich realizacjach sięga do inspiracji organiczno- nadrealnych. Kolejne doświadczenia, próby, porażki i sukcesy pomogły jej wypracować dojrzały autonomiczny język plastyczny. Opisywany okres obejmuje trzy etapy: studia zakończone dyplomem magisterskim (1999r), praca naukowo- badawcza zwieńczona doktoratem (2007r), oraz aktualną praktykę tematu habilitacyjnego: „Dekonstrukcja a nadrealizm w mojej twórczości rzeźbiarskiej”. To ważne pojęcie z nurtu filozofii, zostało ujęte tu z punktu metody twórczej, stając się niejako narzędziem rzeźbiarskim w sensie określenia zmiany relacji między elementami składowymi rzeźby. Na obecnym etapie Artystka tworząc swoje obiekty nie kopiuje natury, lecz bardzo świadomie przygląda się zasadom jej budowy. Powołuje formy konkretne, istniejące niezależnie od jakiegokolwiek modelu rzeczywistego, ale komunikatywne poprzez swoje organiczne konotacje. O swoich artystycznych zmaganiach pisze: „Moja codzienna praktyka rzeźbiarska owocuje krystalizowaniem się własnego języka plastycznego, podkreślaniem charakteru pisma. (...) Synteza formy, jej logika, dyscyplina daje możliwość opisanie świata, jego aspektu wizualnego i duchowego w wielu ujęciach.” a w innym miejscu: „ Cel ,do którego zmierzam to wewnętrzna logika formy, by nazwać i zobaczyć to, co niematerialne. Staram się, żeby droga twórcza prowadziła mnie od emocji do ich rzeźbiarskiej adaptacji”. Na podkreślenie zasługuje bardzo rzetelny warsztat artystki, co niestety nie jest powszechne w sztuce współczesnej. Warsztat , o którym wspominam jest tu zakorzeniony w wielu doświadczeniach, których jest złączeniem. Na kartach Autoreferatu dr Kotecka dzieli się swoimi doświadczeniami technicznymi, wymagającymi wielu prób i eksperymentów, ale chodzi mi również o warsztat intelektualny. Dzięki niemu forma może zbliżać się do doskonałości i stać się z czasem przejmująca tajemnicą. To wiedza i dojrzałość, doświadczenie i intuicja, wiedza i uczucie. W przypadku dr Koteckiej, czuć, że sztuką jej pochodzi ze swoistego olśnienia połączonego z mozolnym poszukiwaniem formy. Żeby tworzyć- poszukując nieznannej formy -potrzeba w końcu silnej wiary w sztukę i jej moc.

Dostrzegam w cyklu wysokie walory artystyczne a przede wszystkim umiejętność uważnego wsłuchiwania się w jakości wizualne, obserwowania, kontynuowania, analizowania, nadbudowywania i kreowania nowych kontekstów. Taki sposób pracy świadczy o bardzo dużej dojrzałości twórczej, świadomości własnego języka i jego komponentów.

Pojęciem spinającym klamrą twórczość dr Beaty Koteckiej jest pojęcie dekonstrukcji. Dekonstrukcja rzeźbiarskiej bryły, rozumiana jako zmiana relacji pomiędzy elementami składowymi rzeźby, daje możliwość rozdzielania rusztowania i wewnętrznej masy, powierzchnie i wnętrze. Zmiana tych relacji podnosi aktywność bryły, wzbogaca warstwę światłocieniową, otwiera przestrzeń interpretacji o nowe konteksty. Spostrzeżenie tych wartości stało się podstawą rozwoju praktyki rzeźbiarskiej dr Beaty Koteckiej. W swoich pracach bada stopień uniezależnienia wnętrza i bryły, balansuje formą ukazując to wnętrze to budując napięcie na powierzchni formy. Dekonstrukcja sugeruje zmienność, niestałość powiązań, zaskakujące przeciwstawienie strukturalnym schematom. W ten sposób pojęcie dekonstrukcji zostaje używane w bardzo charakterystycznym dla Autorki rozumieniu.

Po lekturze Autoreferatu jestem również pewien, że dr Beata Kotecka dba o kontekst wystawienniczy swoich obiektów. Zauważa, że formy w innych relacjach przestrzennych, położeniu, zaczynają przemawiać innymi językami, eksplorować inne rejony wrażliwości. Czasem też zapadają się w głąb siebie i wyraźnie izolują. Podobnie jak aktorzy - obiekty czekają na kolejne role. Posiadając jednocześnie wystarczająco dużo samodzielnego sensu.

II. Ocena istotnej aktywności naukowej oraz artystycznej

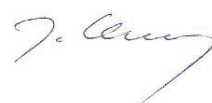
Na przestrzeni 12 lat, po otrzymaniu stopnia doktora Artystka zrealizowała -poza dziełami wchodzącymi w skład osiągnięcia habilitacyjnego- 12 utworów artystycznych. Są to głównie małe formy rzeźbiarskie, statuetki, plakiety, medale i tablice.

Dr Beata Kotecka zrealizowała po doktoracie 8 wystaw indywidualnych oraz dodatkowo 4, na których były upubliczniane prace wchodzące w skład osiągnięcia habilitacyjnego a także brała udział w 30 wystawach zbiorowych. Wśród nich jest kilka pozycji międzynarodowych. Jeśli chodzi o wystawy indywidualne są to: „By Trails and research towards the creation. Sculpture” (Na drodze prób i badań – ku kreacji. Rzeźba) Galeria Sztuki Fundacji Otmar Alt. Międzynarodowy projekt kulturalny miast partnerskich Hamm i Kalisza, Niemcy 2014; „Konstruowanie osobowości artystycznej w procesie. Rzeźba. Galeria Sztuki Współczesnej

Tyzenhausa, Grodno, Białoruś 2013; Rzeźba organiczno- nadrealna. Galeria Martin- Luther- Viertel, Hamm- Mitte. Międzynarodowy projekt kulturalny La Fete No. 9, Hamm, Niemcy 2008; „Surreal- organischeSkulpteren.”GaleriaTeatru Erfurckiego. Międzynarodowy projekt kulturalny miast partnerskich Erfurtu i Kalisza, Niemcy 2016. W dorobku odnajdziemy też kilka artykułów autorstwa dr Koteckiej, tematycznie związanych z kaliską pracownią rzeźby i jej osobowościami. W punkcie mówiącym o Nagrodach krajowych i międzynarodowych za działalność artystyczną odnajdujemy po doktoracie 2 pozycje: Nagrodę Prezydenta Miasta Kalisza za osiągnięcia w dziedzinie twórczości artystycznej, upowszechniania kultury i ochrony dziedzictwa narodowego za 2008 rok oraz I Prix da Public le Salon Art.-Expo za cykl fotografii podejmujących temat „ Woda”. Marie d’Hautmont, Conseiller General duNord, Hautmont, Francja 2013r. W obrębie innej działalności wyszczególnić możemy: członkostwo w radach programowych, stowarzyszeniach, udział w komitetach redakcyjnych, zespołach eksperckich i konkursowych, współpracę licznymi instytucjami działającymi w zakresie sztuki i popularyzacji i wychowania przez sztukę dzieci i młodzieży. Aktywność dr Beaty Koteckiej jest na tym polu naprawdę bardzo duża i zasługuje na wysoką ocenę.

III. Ocena dorobku dydaktycznego i popularyzatorskiego

Od 2007 -2018 dr Beata Kotecka pracowała jako adiunkt w pracowni Rzeźby Uniwersytetu im. Adama Mickiewicza w Poznaniu, Wydział Pedagogiczno- Artystyczny w Kaliszu. Aktualnie zatrudniona jest na stanowisku starszego wykładowcy. Pracownia ta powstała w 1990 roku i jej założycielem był prof. A. Jocz. Pełnił on również funkcję kierownika do 2014 roku. Ideą pracowni jest przekazanie studentowi konkretnej wiedzy plastycznej, rozwijanie świadomości widzenia plastycznego i poznanie instrumentarium wypowiedzi niezbędnych do określenia własnej osobowości. Oglądając prace studenckie, odnoszę wrażenie, że doskonale się to prowadzącym udaje,co potwierdzają również osiągnięcia, nagrody i wyróżnienia w Konkursie Sztuk Plastycznych „Ars Universitatis” zdobywanych od wielu lat co roku. Dr Beata Kotecka jest również kuratorem Wydziałowej Galerii Rzeźby Wydziału Pedagogiczno- Artystycznego UAM w Kaliszu. Od 2014 roku uczestniczyła również wraz ze studentami w Poznańskim Festiwalu Nauki i Sztuki, na którym prezentowała w formie wystaw aktualne osiągnięcia studentów połączone z warsztatami rzeźbiarskimi (każdego roku o innym temacie przewodnim).Była również kuratorem pleneru i wystaw międzynarodowych organizowanych w ramach porozumienia pomiędzy uczelniami: Uniwersytetem im. Janki Kupały w Grodnie na Białorusi a Uniwersytetem im. Adama Mickiewicza w Poznaniu. Zwieńczeniem pobytu

polskich studentów w Grodnie była wystawa plenerowa w Uniwersyteckiej Galerii Sztuki Uniwersum w Grodnie. W 2014 i 2016 roku w ramach porozumienia plener dla studentów polskich i białoruskich odbył się w Kaliszu, Gołuchowie i Ostrowie Wielkopolskim. Była też pomysłodawcą i kierownikiem pokazu renowacji rzeźby plenerowej w technologii tworzyw sztucznych (UAM w Poznaniu, Dzień Kandydata 25.10.2018). Wśród działalności dr Beaty Koteckiej odnajdziemy również warsztaty dla dzieci i młodzieży: Dla Kaliskiego Stowarzyszenia Edukacji Kulturalnej Dzieci i Młodzieży ScholaCantorum 2000-2019. Są to warsztaty rzeźbiarskie towarzyszące Ogólnopolskiemu Festiwalowi Zespołów Muzyki Dawnej ScholaCantorum oraz letnim Warsztatom Muzyki Dawnej. Intencją warsztatów jest integracja sztuk wizualnych z muzyką dawną. Uczestnikami zimowej sesji są laureaci ogólnopolskiego konkursu pt. „Twórczość plastyczna inspirowana muzyką dawną”. Warsztaty sesji letniej są ogólnodostępne dla dzieci młodzieży i dorosłych chcących poszerzyć swoje umiejętności kreacji w materii. Kontynuując zaangażowanie w sprawy promocji Wydziału Pedagogiczno- artystycznego była również koordynatorem Uniwersyteckich spotkań ze sztuką w latach 2009-2015, oraz animatorem warsztatów artystycznych Laboratorium Sztuki dla dzieci i Młodzieży pod patronatem Galerii im. Jana Tarasina w latach 2015-2018.

Dr Kotecka sprawowała w latach 2013-2018r. opiekę na kierunku Edukacja Artystyczna w zakresie sztuk plastycznych na Wydziale Pedagogiczno- artystycznym UAM w Kaliszu. W tym czasie wypromowała również 12 prac licencjackich. W swojej pracy angażuje się głównie w organizowanie i upowszechnianie dorobku środowiska artystycznego uczelni, na której pracuje, ale robi to bardzo aktywnie i konsekwentnie. Wymienione przedsięwzięcia o charakterze edukacyjnym i popularyzatorskim skierowane są do szerokiej grupy odbiorców w regionie. Oglądając dokumentację prac studentów, ich osiągnięcia, zdobyte nagrody i wyróżnienia wnioskuję, że dr Beata Kotecka prezentuje wysoki poziom kształcenia.

IV. Wniosek końcowy

Dorobek twórczy od czasu doktoratu oceniam pozytywnie. W przygotowanym Autoreferacie Autorka klarownie uporządkowała główne wątki swojej twórczości. Dbłość o formalną stronę dokumentacji to również ważna cecha świadomego pedagoga.

U dr Beaty Koteckiej odnajdziemy różne formy aktywności: twórczej, organizacyjnej, promocyjnej i dydaktycznej. Była inicjatorem wielu przedsięwzięć

plenerowych, wystawienniczych, warsztatowych i promocyjnych. Aktywnie uczestniczy w życiu wystawienniczym, koordynuje wiele wystaw oraz kreuje nowe platformy artystycznej wymiany doświadczeń. Widać tu wyraźnie wolę twórczego uczestnictwa w rzeczywistości.

W pracach przedstawionych jako dzieło habilitacyjne trafnie przekłada wartości warstwy formalnej na znaczeniową, co świadczy o głębokim rozumieniu struktury dzieła sztuki. Prace prezentowane jako dzieło habilitacyjne uważam za stanowczo najlepsze w jej twórczości, co mam nadzieję stanowi dowód nowej, dojrzałej i osobistej drogi twórczej, którą będzie dalej podążać. Z aprobatą odnoszę się do zagadnień, repertuaru środków, poziomu artystycznego i dojrzałości przedstawionych realizacji.

Jako artystkę wyróżnia ją fascynacja strukturami o biologicznych konotacjach, lecz nie mających już swych desygnatów w realnym świecie. Z przekonaniem stwierdzam, iż od strony artystycznej jak i merytorycznej recenzowana rozprawa stanowi osobiste, konsekwentnie wypracowane i dojrzałe spojrzenie na temat.

Niniejszym stwierdzam, że osiągnięcia artystyczne, twórcze i dydaktyczne Pani dr Beaty Koteckiej spełniają wymagania art. 16 Ustawy z dnia 14.03.2003 roku (z późn. zmianami) o stopniach naukowych i tytułach oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki, stawiane kandydatom do stopnia doktora habilitowanego sztuki.

Kraków, 09.03.2020r.

prof. dr hab. Jacek Kucaba

